

Ali Osman Ak

- Őirler -

Yayın Tarihi:

21.09.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Akşamüstü

Gökyüzü bütçesinde dolgun bir yağmur
Caddeler insan seli
Yarı aydınlık bir akşamüstü
Yarı çıplak suretim.
Tül perde bulutlar.
Gece...
Kara çarşafı bir kadın
Gül/sem sağnak bir yağmur
Göz altlarım mor menekşeden bir bahçe
Gecedeki tükettiğim sevdam
Bardağın son damlası sevinç
Yudumlasam cinayet kokar gömleğimin yakası
Döksem sarhoş döner dünya
Ismarlasak mı hayatımızdan bir dilim?
Yanına bir şarkı istesek en efkârlısından.
Çocuklaşsak biraz
Düşlerin sırtında uzun eşek oynasak
Gitsek diyorum...
Annemin masallarını bulsak
Gözlerimizi hayallerin dizinde yumsak
Sonra uyansak
Düşmüşse saçlarımıza ak/lar
Yine de telaşla kaçır mıyız?

Ali Osman Ak

Ansızın yaşamak

Mürekkebi akmış bir yazıdır bu hayat
Çilesi dolmamış bir kum saati
Vakit yüzümü okşayan acı
Yalnızlığımın sırtında bir akşam
Yüreğimin rıhtımında bir sen
Enginlerde uçsuz bucaksız bir yol
Gün ışığına susamış bir bekleyiş
Dumanı ciğerlerimde kara bir tren
Veda sözcüğü kadar uzun bir ayrılık
Ya da kibrit kıvılcımı kadar kısa bir hayat
Oysa iki sokak ötede aldatılmışım
Adreslerim çıkmaz sokaklarda
Ay doluyor gözlerimde her gece
Kadehimde yakamoz
Umutlarım enkaz altında şimdi
Kim tutacak düşlerimi güz mevsiminde
Yalancı anılarımdan destan yazmışım
Beslenme çantamda çocukluktan kalma haylazlığım
Dilimde notasını şaşırılmış bir ıslık
Anlaşamadığım bir hayatı dostça yaşıyorum.
Bütün duygularım pazar tezgâhlarında
Annem dilsiz bir akşamda acılarımla doğurmuş beni
Bu yüzdendir silmedim yanaklarıma dokunan ilk gözyaşlarımı

Ali Osman Ak

Aşk pencereden girince

Aşk ile bozular yalnızlık orucu
Göğsümün kafesinde bir kuş civıltısı...

Aydınlıkla abdestleşir gecelerim
Bir tebessüm sızar dudaklarımın faylarında
Gülüşlerim suçsuz yargılanıyormuş meğer...

Hadi seslen bana...
Sesin kulaklarımın zarında düşüş atsın...

O zaman
Yüreğim tüm hevesiyle bir bilet alır kendine
Durmaz duygularım
Sana koşarım...

Ali Osman Ak

Ay dikerim yorgun geceye

Eflatun renginde kucaklıyorum umudu
Islık sesiyle sabaha dalarken gözlerim
Bir varmışım...
Uyanınca yok...
Kaçıyor sevinçlerimin üvey çocukları
İhbar edercesine yalnızlığımı
Duygularımın iniltisini bırakarak
Dur diyorum...
Gitme...
Çoğalır ateşi yüreğine bir kıvılcım düşerse
Her yer mahşer
Şeytanlar avlarını bırakıyor birer birer ateşe
Rüzgâr belini incitir karanlığın
Ay ışığı saçına dokunuyor sokakların
Parmaklarımın ucunda yıldız tutarım
Göğsümün sol tarafında hüzne yolcu bir gemi
Uçmayı unurtcasına kuşlar düşer yeryüzüne
Ağlarım...
Sesim tar-u mar eder sessizliği

Ali Osman Ak

Bakışlarıma çizdiğim seni tanıyamadım

Küskün bakışlarımla izledim seni
Gözlerimi avuçlarına bırakıp
Arkandan el salladım
Görmediğim bir evreni suskunluğumla seyrettim.
Kırpıklarime ay dokunurdu
Hissederdim....
Sesime rüzgar ağlardı
En acımasızlığıyla...
Bir ürperiş
Kağkahasıyla iğnelerken bedenimi
Öğrendim korkuyu
Çesareti sen giderken gözyaşımda yitirdim
İki mevsimi hüznümle taburcularken
Kırlarda yabancı otları papatya diye düşledim

Ali Osman Ak

Ben miyim?

Aynada baktığım
şu canavar ben miyim
Ben miyim
Kötülüğün kumarında düşüş atan
Yasaklanmış elmayı dişlerine bulamış
aç insan
Hayatın şehvetine kürek sallayan kaptan
Benden başkası değildir elbet
Kişilikten bir tutam koparamamış aciz fani
Ben miyim
Dünyayı hasat zamanı zarara uğratan
Doğal felaket ben miyim
Tüberküloz gibi salgınlar savuran
Bu çirkin hastalık ben miyim
Dünya meridyenlerinde yurdunu şaşırılmış
çelebi ben miyim?
Hangi cehennem ateşi kabul eder ki
şu kokmuş cesedi
Şeytan pazarında satılmış bir ruh
kaç para eder ki şimdi

Ali Osman Ak

Benda

Ağla kızım...
Doymadın bu dünyaya
Duyurmadın sesini...
Yüzün güneşte kumral
Gölgede esmer
Gecede beyazdı
Saçların rüzgâr gülü
Gözlerin maviye çalan bir mevsim

Ağla kızım...
Işıkları sönük şehrin
Irmakları susuz
Dağların sırtı dönüktür insanlara...

Bak kırlangıçlarda göçtü...
Sen yine durmadan ağla.
Ağla ki soysuz bir yalnızlık düşmesin payına
Sen kaderine ağla
Gül açmamış bahçelerine çıyan düşmesin
Keder düşmemiş gönüllere hüzün
Bulut inmesin baktığın göklere

Ağla kızım...
Bu ağlayışlar senin olsun...
Herkes payına düşen damlaları alsın.
Yaşamın rengi siyahtır...
Beyaz ise aptal bir yansımadır gözlerinde....

Ağla kızım...
Ağla ki umudun çalınsa bile...
Fakir düşlerin açlıktan ölmesin....

Ali Osman Ak

Benliğim felaket

Yaşanı, arka pencereden seyrederken,
Düşlerimi yitirdim...

Renkleri matlaşmış rengârenk uçurtmalarımın
Çocukluğumun buruk sevdası,
Bir bir toplarken bilyelerimi...
Apağık bir uçurum arkamdan iz bıraktığım

Gölmekte güzeldi;
Ağlamakta...
Şimdi unuttuğum ağlamayı arıyorum
Bulutlara soruyorum gözyaşlarımı.
Her bir telinde hazan kokusu saçlarımın

Hangi bahar suçlu?
Hangi rüzgâr aşındırmış benliğimi?
Esrarengiz olaylarda kurban vermişim kendimi...
Hangi yol beni düzlüğe çıkarır?
Hangi soru içimdeki karmaşıklığa bir yanıt?

Ben kaçmak isterken gecenin karanlığından
Peşimde gölgem iz bıraktım kaldırımlara....

Ali Osman Ak

Bir vurgun hayalime asılı durur.

Dünde saklı her şey
En basitinden takvim yaprağı
Kısa, dar, içine kapanık
Ölümden öncedir yaşadıkların
Ötesi karanlık bir çizgidir
Tanrı her kulu kabuldür
Günahlar elbet durulanır
Yasaklar koyanlarda suçludur elbet.
Seni sınıra hapsedercesine dar
Kanatların göğe asılı durur
Uçmanın hayalini kurarsın o an
Köstükçe yorgun
Baktıkça durgun
Konuştukça suskunsun
Kimsesiz bir şehrin ışıklarını gözlerinde taşıyorsun
Sana baktıkça yaralanıyorum
Yamalıyorum her defasında kalbimi
Zırhı delen bakışların
Okyanus derinliğinde mavi gözlerin
İçinde kaç evren var fethedilmesi gereken
Kaç kuşak hüküm sürmek avuçlarının sıcaklığında

Ali Osman Ak

Cehennem

İnsanlar ateşini bulup kutsallaştıracağına...
Kendi bedenlerini tutuştursaydı...
Tanrı cehennemi yaratmazdı...

Ali Osman Ak

Çocuklar ölüme kuşanmış...

Çocukların savaşı.
Efendilerin zaferi.
Yıkık kentlerde büyümüş ölü hayaller.
Şahdamarımda çelikten hançer.
Kurşunlar yağardı.
Bulutlardan sessizce.
Ceset kokan geceye sığıntı.
Serçe yavrusu gibi.
Çocuklar ölüyor.
Yalanda olsa korkarım.
Korkarım intikam büyür içimde.
İçimde namlusu gerilmiş bir silah.
Geceye bakar yüzüm.
Ölen çocuklar büyür.
Sahipsiz mezarlarda.
Bir gölgeye sığınarak.
Savaş çocukları.
Efendilerinin oyuncağı.
Ölüme kurulmuş bomba gibi.
İçinde intihar büyür.
Küçücük yüreği.
Çocuk gülüşü yitirilmemiş.
Şaf ve temiz bakışlarından.
Tanırım ben o yüzleri...

Ali Osman Ak

Gece düşlerimi eziyor

Gecenin rengine bürünür gözlerim
Şarmaşık bir gölge düşer yalnızlığıma
İz kalır bende
Çatlamış mezar taşıma sesli harfler kazınır
Cehennemim içinde yankılanır sesim
Sancılar uyuturum başucumda
çaresiz bekleyişler başlar
Umutlarım diken üstünde al
Ansızın esmerleşiyor gece
Sarı saçlı bir kız çocuğuna benziyor kentin ışıkları
Dayarım yüzümü rüzgâra
Kalabalık yalnızlıklar ortasında bir ben
Notaların durakladığı yerde iniyorum
Sokaklar şiddet mağduru
Gökte yıldızlar idam sehpasında asılı durur
Yüreğim sevinçlerine küskün bir çocuk
Gece kör
Gece sitemkâr
Ben suskun
Ben yalnız

Ali Osman Ak

Gelmeyecek misin?

Gelmeyecek misin?
Usulca geçen saatlerin rehini olmuşken
Dönüp gülüşlerini mi esirgeyeceksin?
Oysa ben sende özlemlerimi yitirmedim hiç
Gelmeyecek misin?
Gülmeyi gözyaşlarıyla uğurlamışken
Bir hatıra sokak ortasında bıçaklamışken gövdemi
Bu cinayete körebe mi oynarsın?

Ali Osman Ak

Gitme

Yine hüznün dolu bu gece
Çünkü gidiyorsun
İçmeden sarhoş gibiyim adeta
Gidiyorsun ve gitme diyemiyorum

Elveda deyişin bir hançer gibi
Saplandı yüreğime
Dilim varmadı yolun açık olsun demeye
Sadece tek bir söz var dilimde gitme

Uyanıyorum güneşin doğuşuyla
Seni tekrar görmek için
Bir saatin bile faydası var
Ayrılık vaktinin gelişinde

İşte o an gelmişti ne yazık ki
Bir el sallayış bir elveda
Dindirmedi bu gözlerimdeki yaşları
Uzattım ellerimi sana yetişmedi

Tekrar yalnızım bu şehirde
O güzelim yıldızları almışsın gidişinle
Ay küsmüş ışık vermez deniz yakamozsuz
Onlarda ayrılmış birbirinden

Hayalin bir an gitmedi gözümde
Yüreğin gönlümde aşkın kalbimde
Seni seviyorum deyişin yalnız dilimde
Gittin gittin ve beni terk ettin

Ali Osman Ak

Hadi Git

Hadi git...
Saatler yorgun düşmeden zamana
Ardında yamalı bu yüreğin iplerini söküp,
Öylece git...

Dönüşlerin ihanetin kadar alçak olmaşın
Üşüsün yüzündeki sevinçleri çocukluğumun
Gözlerimi ağlayışlara bağışlamalıyım
Senden sonra...

Gittikçe uzaklaşmalı yollar
Bakınca sararmalı gökyüzü
Hasta bir mevsimde ölmeliyim
Bozdurup sevaplarımı
Günah işlemeliyim
Sevgiden yoksun kalırsam...

Kendim olmalıyım...
Bir yanımda sende kalmalı,
Bir yanımda sana kalmalı...

Ali Osman Ak

Hüzün

Bu gece
Tüm sevinçlerimi hüznün kadehine doldurup
Geceye ısmarladım...
Bir çingenenin bohçasından kara bir çarşaf satın alıp
Umutlarımı تنها bir saatte cami avlusunda bıraktım...
Mutsuz bir komedyen oldum
Hayatın acılarına güldüm kendimce...
Kimsesiz düşlerim oldu
Ve hep sahipsiz bir yalnızlığa sırdaş oldum...
Koynuma çaresizlikler doldurup
Bağrımı delen o vakitsiz üzüntülere misafirperver oldum...
Gülmedim oysa
Dudaklarım sınırlarını terk etmedi...
İçimdeki intihara kurulu saat susmak bilmedi
Kalk dedi...
Uyan dedi...
Gitmek gerek...
Sırât inceldi geçmek gerek...

Ali Osman Ak

Hüzün mevsimi

Hüzün açmış bir çiçeğe benzer umutlarım
Mevsimlerden acılar
Gitmek gerek belki
Sıyrılıp alınımın kirlerinden--
Suya dokunan bir ceylan özlemine
Gitmek gerek
Duygularım bozguna uğradı bu kentte
Durmam artık
Geçen zaman aleyhime işler
Kırık çarkın dişlerini kan bulamış.
Ömrüm bir hazinedir Azrail'in düşlerinde
Kime gülsem ağlama sesim yankılanır
Anılarım çaldı gençliğimi
Şimdi çaresizlik koşup durur peşimden
Bir çiçeğin açması yok
Bahar yeşili siyaha boyarken
Uzun uzun sessizliğe varır göçmen kuşlar
Ve hayat küsmüştür
Ölüm çaresiz çırpınıştır

Ali Osman Ak

Leyla vü mecnun

Aşk...
Yüreginin sandığında sakladığın çeyiz gibidir
Bazen beyaz bir duvakla gelin olur
Bazen kara dumanlı bir yol olur
Sevda çeken gönüller hep lâl olur
Mecnun Leyla'sız dı susuz çöllerde
Leyla dağ zirvesinide ak/ını korumuş bir kar
Mecnun güneşin sıcağında kavrulmadı
Yürek volkanlarından
Kum fırtınasında yükselen tozlara
Bir serüven değildi bu sevgisi
Ya Leyla'sız bir ecel
Ya da Leyla'lı bir ezel

Ali Osman Ak

Mektup

Bir mektup yazıyorum sana uzaklardan
Ortak paylaştığımız yıldızların altından
Oksijenini kullandığımız havadan
Bir mektup yazıyorum sana
Gecenin sessizliğinde
İçimde anlam veremediğim duygular
Noksanlığını hissediyorum şimdi
Koskoca şehirde yalnız kalmış gibiyim
Rüzgâr değse yüzüme
Ağlayacak gibiyim
Sanki bir tufandan,
Bir deprem enkazından çıkmış gibiyim
Özledim seni sevgilim
Hem de çok
Gözyaşımı yazamam belki satırlarıma
Fakat gezdiğimiz kaldırımlarda
Hala gözyaşımın izlerini taşımakta
Gecenin kıyısında seni bekliyorum
Şafağa umut bağladım
Belki yolun düşer gezdiğimiz sokaklara
Ve aklına geldiğimde
Beni hatırlarsan dinlediğimiz şarkılarda
Yolun tekrar düşerse buralara
Beni göz yaşarımla bıraktığım caddede
Kapılarını sonsuza dek kapatmadığım bu evde
Hala seni bekliyor olacağım
Sözcüklerimin yetersiz kaldığı bir mektup yazıyorum
Gecenin şafakla boğuştuğu
Akrebin yelkovanı zehirlediği bu son dem
Ve hala yüreğim senin için çarpıyor
Hala seni anıyorum sevgilim
Boş odada bir yığın hayallerle
İçimi yakan bir özlemle seni bekliyorum
Çünkü çünkü seni çok seviyorum

Ali Osman Ak

Nereye

Ey yüreği ufukta!
Gözleri barış meşalesi
Esmer kız...
Hangi yetim düşüncelerdir aklında
Uzaklığında hasret tüter ocağım
Yüreğimin gittiği yere düşer diyarım
Ağlayan gözlerim kalır ardında
Sen gidersen...
Kimliksiz insanlar girer rüyalarım
Fail_i meçhul ölürüm
Ecelim dururken
Gidersen...
Hüzün ekerim bağrım
Yıldızlar düşer göğün mavisinden
Nehirler tersten akar
Dicle kana bulanır
Bir gece ansızın düşerim
Çıplak ayakla yürürüm mahşere

Ali Osman Ak

Nereye gider bu hayat

Işıklarıyla aydınlık caddeler,
Ben yüreğimdeki karanlık gecede doğmuşum
Kulağıma fısıldanmamış
bir adım var benim
Çağırışlarla aldanırım
Her şey beni uçuruma sürükler
Kanarım sahte gülüşlere
Sonra bakarım yapayalnızım
Ardımda ayrılıklar kalır
Önümde kilitli kapılar
Yoklarım kimseler açmaz

Ali Osman Ak

Piraye

Ne çok özledim seni
Bahar sabahının üşüten serinliğinde
Yağmur taneleri pencere camından sızarken
Ranzamın yeşil çarşafında bahar kokusu burnumda

Yurtsuz bir sözcüğü
Mısralarıma sığdırdığım
Gâvur inatlı kalemime

_____ Piraye _____

Parmak uçlarımla şafağa dokunuşum
Beynimin coğrafyasında sınırsız ülkem
Yenik düşmedin hiç ömrüme
Yolunu şaşmadı düşlerim gayrı
Tenine dokunurdu rüzgâr
Uğultusunda ninniler söylediler bana gecenin karnında

Ali Osman Ak

Ruhum kalır bende gerisi kül olur

Suskundu sokaklar
Karanlık bir gecenin laneti gizliyordu kaldırımları
Çıplak ayaklarını karlar altında gizlenmiş
Gözleri iki yabancı gibiydi
Biri maviden uzak bir güvercin
Öteki madende gizli bir kömür
Mevsimi şaşırmış bir kırlangıca benzerdi
Bakışlarını sakladığında
Bazen yatağında bir ırmaktı
Kimi zaman coşkun bir çağlayan...
 Kırık sazının tellerine bağlardı parmaklarını
 Düşlerinden gerçekleri çalardı
 Gözlerini yıldızlara çakıp
Dünyayı tozuna bulaşmadan seyrederdi
Yüreğini fethedip o da düştü sevdaya
Yeni masumiyetler beşiği
Ayrı bir coşkunun sevinci
Parantezliyordu kendini
Kirlenmesini istemediği bir evrenin
Diyojeni oluyordu
Unuttuğu zamanın daralışıydı belki
Belki de aldırmaıışıydı
İnadına ruh kalır bende
Gerisi kül olur dercesine

Ali Osman Ak

Sen geçerdin yüreğim seninle göçerdi

Ben mavi'ye âşıktım,
Mavi gözlerinde durgun bir deniz
Zulanda bir parça sevinç uzatırdın
Bende hiç doymak bilmezdim
Sen geçerdin sokaklarımdan,
Bense yüreğimi serperdim kaldırımlara
Gülümsüyordun,
Bense gül teninde bahçıvan
Sarı saçların güneşe dolanırdı
Güneş saçlarında mangalda bir kül

Ali Osman Ak

Seni sevmek

Kalbinin mayın döşenmiş
Bölgelerinde yürümektir
Seni sevmek
Zaferi görkemli gecede
Kanımın renginde bir şarapla yudumlamak
Kızgın meşaleler altında halay çekmektir bu şölene
Sesinin yankısında kucak dolusu
Armağanlarla sana döner tüm sevgiler
Seni sevmek
Gönlümün kitabında kutsal yazılar gibidir
Okudukça ilahi kudretin büyüyle savrulmak
Seni sevmek
Anlatılması sakıncalı,
Paylaşılması imkânsız duygudur

Ali Osman Ak

Seni yaşadım

Bu gün seni yaşadım
zleminin buharını içimde yağmura dönüştürürken
Bir kez daha yeşerdim
Bakamadığım gözlerini aradım kendi gözlerimde
Yüreğimi her defasında bir zarfa koyup
Korkuyordum göndermeye
Uyuyor musun hala?
Ben beşiğini sallarken bu kasvetli gecenin
Tabirsiz rüyalar görürüm açık gözlerle

Ali Osman Ak

Seviyorum seni...!

Seviyorum seni...!
Barut kokan bir akşamın gazisi
Çocuklara zafer müjdelercesine
Merhametli bir cellât
Kaygısız bir kanın damarlarımda coşkusu
Martı uçuşları gözlerinde
Güneşi uğurlarken tenin

Seviyorum seni...!
Karanlığı yontup da geldim
Bir tutam ateşe hasret
İsa doğduğundan beri
Kıyamete adım atarken sessizce

Seviyorum seni...!
İlk sevişmelerimin heyecanı
Dudaklarımı dişlercesine acemi öpüşlerim
Utangaç ellerimin ilk değişti ellerine

Seviyorum seni...!
Hoyrat sözcükler kovalarken ay ışığında
Aydınlığı kuşatmış gölgeleri yıkarak
Ayazda bir gök gürültüsü
Yemyeşil bir ağaç misali güz mevsiminde

Ali Osman Ak

Son sevincim

Sende gidiyorsun son sevincim
Alaca karanlıklarda
Serseri bir yalnızlığa koşuyorum
Arlanmaz yağmurlarda ıslanmış bir aşktan kopmuş
Hazan rüzgârında savruluyorum
Gittiğim şehirlerde bir ten kokusu, bir ses, bir sima
Bir sen görüyorum
Kopuk bir yıldız gibi düşüyorsun dalından
Ömrün son sessizliği bu
Azrail'le pazarlık zamanı
Keskin bir ölüm kokusu burnumda
An ve an ensemde kirli parmaklar
Şimşekler üstüme üstüme geliyor
Şen de gidiyorsun son sevincim
İşte yine kaldım bir başıma

Ali Osman Ak

Susuyorsun... Duymuyorsun... Gidiyorsun...

Susuyorsun...
Sabırsız bir ürperiş sarıyor dört yanımı
Gündüzün en işlek saatinde...
Yüreğim esnek bir ray üzerinde uyanmadı henüz
İsmi ni kurşun kovanında
Kalbime yağmur misali yağıdırıyorum
Yine de yetmiyor...
Sevinçlerimi hunharca katlediyorum
Sol yanım acılara bezenmiş

Duymuyorsun...
yürek isyanının son çığlıklarını
Son külleridir arda kalan bu yangından
İksiri kalmamış değnekle dağlıyorum yüreğimi

Gidiyorsun..
Üşüyorum bu sevdada
Dilimdeki sözcüklerin harflerinden seçip
Gitme diyeceğim
Eksileceğim
Ve sen gideceksin
Tükenilmişliğin örneğidir
Bir sevdanın son dramı

Bir sabah uyandığında seni kaybetme korkusundandır ki
Bu yüzden sönürmedim yıldızları geceleyin

Ali Osman Ak

Tek kişilik kovalamaca

Gün ağarıyor
Saçlarına kızıl bir gölge değiyor
Teninde unutulmuş yakamoz ışığı
Ruhumun ufuk çizgisinde kovalıyordum seni
Uzaklaşıyordun,
Ben kiblemi dönüyordum sana
Yirmi dört vakit sensiz yaşıyordum
Her sabah düşlerimde kanatlanıyordun
Maviye yıkanıyordun,
Maviye dokunuyordun
Uzadıkça uzuyordun
Seni düşlediğim geceler kadar
Çaresizce bekliyordum
Gelmeyecektin
İnancım zift gibi yapışıp kalıyordu zemine
Raylarına bir yenisini eklediğim vagonun ardından koşuyordum
Sahipsiz istasyonlarda rastlıyordum kendime

Ali Osman Ak

Tezek kokan çocukluğum

Oysa unuttuğumuz ne çok şey vardı.
Kerpiç evimizin
Gaz lambasında saklambaç oynadığımız günleri
Çamurdan eskittiğimiz pabuçlarımız.
Harçlığımızın yetmediği
Simitleri uzaktan seyredişlerimiz.
Kar tanelerinin gül dikenine saplandığı
Bir şubat gecesinde
Annemizin gözlerinde ısınırdık
Tezek kokan bir geçmişi tenimizde saklardık

Ali Osman Ak

Tutkuların sınırı

Ürkek bir caddenin sağ şeridinden
Ayın sokak lambalarını gizlediği
Sırtı dönük bir gece...
Mezarında çürümüş bir cesedin
Cesur türküler söylediği
Yaralı bir kuş sevdasıydı...

Kursağında öfkesiyle kuzeye sarkmış saçları
Kanatlarında vicdansız bir yolculuk seferi
Aldırmadı tutkularının sınırlarına...
Set çekilmiş bir nehrin öteki tarafında
Izdırabın yenikliğine gurur etti direnmeye...

Yaylalarda bahar
Yeşil'i emzirmiş koynunda
Mavi tebeşirle gökyüzünü
Renge boyadı çocuklar
İspat edilemez bir kavgada
Ölüm şehit düşmüştür yaşamaya...

Ali Osman Ak

Ütopya

Bir yaşam keşfettim
Henüz yaşanılmamış

Kimseler yıkmamış
Bir evren yarattım düşlerimde

Kalk gidelim
İnsanlar kirletmeden

İstila sonrası ne kalır ki geriye
Kalk gidelim sevinci kimse çalmadan

Öğret bana

Seninle kurtaralım çocukları
Gözyaşları akmadan anaların

Sevgi dolu yarınlarda kavuşalım
Yorulmaksızın koşalım
Ben senin bilyelerini çalmadan
Oynayalım

Ve sen yaşamın bir ucundan tut bende diğer ucundan

Ali Osman Ak

Yaşamdan geriye bir is

Düşleri ütopyalara bozdurdun=====
Şimdi hayat tokmaklıyor gençliğini
Yüzünde aldatılmış gelincik mevsimi
Sis kefene bürünmüş
Gizliyor seni ürkeklüğinden
Cenaze arabasına bindirilmiş düş cesetleri....
Eksik yaşamdan arda kalan hasarlar.....
Ölümün yeşerttiği ayrılık gülleri....
Yaşamın bağışladığı sızılar.....
Şırtladığın acıları taşımaz bedenin
İtlaf edilmiş benliğin
Bir başkasının hiç bilmediği bir yerde
Kim bilir ne haldesin...

Ali Osman Ak

Yedinci his

Adı unutulmuş
yasaklı bir duygu bendeki bu his

Yaklaşıyorum yavaş yavaş
Saçlarına dokunuyorum

Ellerim titriyor
Sicilime acıyı işliyorum
Sirenler çalıyor yüreğimde

Tüm sevdalardan birer birer ayrılıyorum
Aşk şımarıyor yeterince

İki kurşun kovani düşüyor cebimden,
yaralı sevdalar yatıyor

Çoğaldıkça çoğalıyor
Kuşatmanın ortasında
kimsesiz bir çocuk
Ağlıyorum...

Alnımda son kurşunun bileti
mahşere giden yolculuk seferi

Ayrılıyor ellerim tüm nergis kokularından
Sancılarına gebe bir yaşamın çilesiyle

Ali Osman Ak

Zılgıt

Yüreğim zılgıt çekiyordu
Ama ne çare
Şimdi yasta ve suskunluğun ortasında
Yabancı bir limana yelken açmış...
Kırık küreğimiz hangi mutluluk limanına ulaştırır bizi
Sevgi uğruna savaş vermeye değer mi ki
Bazen savaşlar geri çekilmeleriyle bir zaferdir...
Bu yollarda çamura bulanmış,
Düşlerimi bulsam ne çare
Ayıklamak yeter mi bir ömre...
Yüzümü karanlıklara dönmüş
Yalnızlık vatanıma geri dönüyorum
Mücadelelerde enkazlar kalır bende geriye...
Ben duygularımı gökyüzünde birleştirip
Sonra yıkacak kadar beceriksizim...
Yüreğimi yine göğüs kafesimde zincire vurmuşum
Bırakayım da avuçlarında bana hüznler mi biriktirsin...
Acıya bağışıklık kazanmış
Bir yürek acır mı hiç?
Ben kor alevlere basmışım yüreğimi
Bir daha nasıl yansın yangınlarda
Kül yanar mı hiç?

Ali Osman Ak